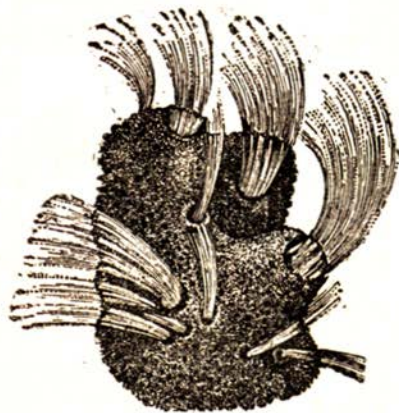

Ако се пипа суха гжбата, тя е твърдѣ груба, а по нѣкогашъ се намиратъ изъ неж и твърди варовити камънчета. Но, ако ъх намокримъ, тя разхубавѣва и става твърдѣ мека.

Въ старо врѣме, па нѣкои хора и до днесъ още, сж мислили и мислѣтъ, че тази гжба (сюнгера) е растение. Ала това не е така. Тя е кжщицата на едни твърдѣ малки морски животинки.

Както охлюва (плужека или жужела) испуща лиги (слузъ), отъ които му се образува черупка, въ която той си се крие, като въ кжщица, тѣй сжщо едни малки, много по дребни отъ мравкитѣ, морски животинки правѣтъ отъ лигитѣ си гжбата

за своя кжщица. Тѣзи малки животинки живѣтъ въ нѣкои морета и то на стада, както мравкитѣ на сухата земя. За да ги не тласка водата насамъ-нататѣкъ тѣ се залѣпватъ на гладкото морско дѣно или на нѣкои канари и слѣдъ нѣколко врѣме издигватъ

кжщица — морската гжба. Празднинитѣ на гжбата сж пълни съ слузъ (лиги), а изъ неж живѣтъ и развѣждатъ се дребнитѣ животинки, и кжщата расте ли расте.

Морската гжба се намира най много въ Срѣдиземно море, а именно около нѣкои грѣцки острови. Хората отъ тѣзи острови отиватъ съ лодки и особени желѣзни гребла да вадѣтъ морскитѣ гжби. Съ голѣмитѣ гребла или дълги канджи съ желѣзни збѣци ги откѣртватъ тѣ и